

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 71-1922)

Originalt emne

Belysningsvæsen

Belysningsvæsen/Belysningsvæsenets Personale

Skovene

Skovene/Skovrider, Skovfogeder, Skovarbejdere

Vandforsyning og Vandværk

Vandforsyning og Vandværk/Vandværkets Personale

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 6. april 1922](#)
- 2) [Byrådsmødet den 20. april 1922](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 6. april 1922 - side 5

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 71-1922)

Indstillingen fra Skovudvalget

om, at Skovfoged P. Rasmussen og Skovarbejderne J. C. Jensen, A. Johansen og Laurits Larsen optages under Pensionsreglementet.

M. Simonsen oplyste, at de paagældende i flere Aar havde arbejdet i Kommunens Tjeneste og de to af dem havde stadig Beskæftigelse, medens det var lidt usikkert for den tredjes Vedkommende. Men det var netop en meget dygtig Mand, som Skovrideren satte stor Pris

paa. Udvalget havde derfor indstillet dem alle tre til fast Ansættelse under Forudsætning af, at Byraadet kunde billige en af Udvalget paatænkt Ordning. Til December skulde Skovfoged Rasmussen afgaa, og Udvalget paatænkte da at ansætte J. C. Jensen som arbejdende Skovfoged i Riis Skov og flytte den derværende til Skaade Skov.

M. C. Falk mente, at Skovudvalget godt kunde vente med at ansætte ham, til Stillingen blev ledig.

Gustav Pedersen syntes ikke, der var Anledning til at vente, idet der næppe var Tvivl om, at de alle tre kunde finde Anvendelse, til Stillingen blev ledig, saa der skete ikke noget derved.

Formanden betonedes, at man ikke kunde optage en Mand under Pensionsreglementet med den Motivering, at han om en vis Tid skulde ansættes i en overordnet Stilling; det maatte vente, til han blev ansat.

Bernt Jensen var forbavset over, at disse Arbejdere ikke skulde kaldes faste Folk, naar de havde været beskæftiget derude i en halv Snes Aar.

M. Simonsen tvivlede heller ikke om, at der som hidtil kunde blive Beskæftigelse for Manden; men da der for nylig var udsendt et Cirkulære om ikke at knytte flere Folk fast til Kommunen, end man bestemt vidste kunde beskæftiges, var Udvalget blevet betænkeligt, hvorfor nærværende Forslag var fremkommet.

Gustav Pedersen mente, at Hr. Simonsens Fremstilling var blevet noget misforstaaet. Skovrideren havde udtalt, at der maaske et Par Maaneder ikke kunde blive fuld Beskæftigelse for Manden, og Udvalget havde derfor fremsat det andet Forslag som en Sikkerhedsventil. Naar han havde arbejdet for Kommunen i ca. 10 Aar, var han berettiget til at blive optaget.

M. C. Falk indrømmede dette; men det fremgik ikke klart af Hr. Simonsens Udtalelser. Udvalgene maatte i saadanne Forhold følge samme Linie.

Andr. Christensen havde faaet det Indtryk, at hvis man gav denne Mand fast Ansættelse, saa ansatte man enten en Mand, som der ikke var fuld Beskæftigelse til, eller ogsaa forpligtede man sig til at give ham en fast Ansættelse engang i Fremtiden, og begge Dele var uheldigt. Det fremgik i hvert Fald af Hr. Simonsens Udtalelser, at han hidtil ikke havde været særlig optaget, og det var derfor rigtigst at vente med at ansætte ham, til man fik en Stilling at anbringe ham i.

Niels Barnow oplyste, at Skovudvalget var fuldt enigt om at ansætte denne Mand, og det saa derfor noget mærkeligt ud, at Sagen kunde give Anledning til et saadant Oprør. Udvalget mente netop at have vist stor Forsigtighed, da der altid var en Sikkerhed i det senere Embede. Det vilde sikkert have skabt et langt større Ramaskrig, hvis Udvalget havde foreslaaet ikke at ansætte dem alle efter saa lang Tids Tjeneste. Forøvrigt forlangtes det vist ikke, at de skulde være beskæftiget hele Aaret rundt for at komme ind under Pensionsreglementet.

M. Simonsen hævdede, at de tre Mand hidtil havde været fuldt beskæftigede; men man var jo ikke Herre over, hvordan det vilde blive i Fremtiden.

A. Sneum syntes, at naar Manden havde arbejdet i en halv Snes Aar under Kommunen, fortjente han at blive fast ansat. Naar Sagen var grundigt behandlet i Forvejen, og Udvalget var enigt derom, burde Byraadet slutte sig dertil.

Marius Geertsen fandt det alligevel rigtigst at vente med at ansætte Manden, til der blev en ledig Plads til ham. Han kunde jo dø, inden Embedet blev ledigt.

Bernt Jensen svarede hertil, at saa maatte man ved alle Ansættelser vente $\frac{1}{2}$ Aar for at se, om Manden døde. Naar Laurits Larsen ikke fik særlig Ros, laa det maaske i, at han var Tillidsmand og havde haft enkelte Konflikter med Skovrideren. Taleren vilde anbefale at ansætte dem alle tre. Naar man i mange Aar havde kunnet beskæftige 4 Mand, kunde der sikkert ogsaa nu blive Beskæftigelse til tre.

M. Simonsen kendte ikke noget til Konflikter mellem Skovrideren og Larsen, men det hængte muligvis sammen med, at Skovrideren havde ønsket, at Arbejderne tillige i deres Arbejdstid skulde holde lidt Justits i Skovene, hvor de færdedes, men dette havde de nægtet.

Formanden gjorde opmærksom paa, at der kun forlangtes, at Arbejderne skulde være beskæftiget et vist Antal Dage for at faa fast Ansættelse, og efter det oplyste vilde der vist blive Arbejdsdage nok i Skovene. Men selv om man vedtog Indstillingen, var Manden ikke ansat som Skovfoged; det maatte der senere komme Forslag om.

Indstillingen vedtoges.

(J. Nr. 71-1922)

Andragende fra Formand R. Jacobsen og Arbejdsmand R. Poulsen ved
Belysningsvæsenet, samt Fyrbøder N. Rasmussen

ved Aarhus Vandværk om Afsked med Pension fra 1. Juli 1922.

Anbefalet af Lønudvalget.

Bevilgedes.

